

„В мисионерските територии, където борбата с болестите е най-спешна, християнските общности трябва да свидетелстват за присъствието на Христос сред страдащите." Това е молитвеното намерение на Бенедикт XVI за месец февруари. Тема, на която Папата често се спира. "Независимо че болестите са част от човешкия живот - каза той по време на „Ангел Господен" на 8 февруари 2009 г., - ние не можем да свикнем с тях не само защото понякога са наистина тежки, но най-вече защото сме създадени за живот, за живот в пълнота." „Когато сме подложени на изпитание от зло и молитвите ни изглеждат сякаш напразни - добави Светият Отец, - отговорите, които търсим, ще намерим в Евангелието."

През целия си земен живот Исус винаги остава близо до човешкото страдание. Изцеляването на болните заема голяма част от публичната му мисия. При Него водят сакати, слепи и прокажени – верига от болки и страдания, много често живени в социална изолация и видени като резултат от личен грях или този на предците ни (вж. Йн 9, 2). Свети Августин обича да нарича Исус "Скромният лечител", Който прекосява света, вършейки добро и лекувайки болестите.

Тези физически изцеления обаче не са самоцелни. Те са знаци, говорещи за необходимостта от по-дълбоко изцеление. Най-сериозното заболяване, което сполетява хората от всички времена, е отсъствието на Бог, Който е извор на истината и на любовта. Папата казва: "Само помирението с Бог може да ни даде истинско изцеление и истински живот, защото живот без любов и истина не би бил живот. Царството Божие е именно наличието на истината и любовта и така е изцеление в дълбочината на нашето съществуване. От това може да се разбере защо Исусовото проповядване и изцеленията, които извършва, винаги вървят ръка за ръка: те съставят едно-единствено послание на надежда и спасение."

Служението на Христос продължава в Църквата. Тя продължава да изчерпява човека с благодатта на тайнствата и чрез хиляди благотворителни дейности облекчава болката на страдащите, бидейки за тях любящото присъствие на Бога. Нека се молим за всички тези християни - свещеници, богопосветени и миряни, които се грижат за болните във всички части на света – да продължават да бъдат ръцете и Сърцето Христови за своите братя и сестри. Защото Исус казва: "Доколкото сте сторили това на одного от тия Мои най-малки братя, Мене сте го сторили." (Мт. 25, 40)